

Publicerad 2014-11-12 20:41 av Rickard Eriksson

vad är jag värd?

Jag märker mig genom åren vad som jag bär.

De krävs mycket att rubba det som försvinner jag är sjuk jag bara försvinner...
för skyldig för att gå hem.

Jag är inte ensam, men jag är sorgsen i tid som fördriver min ilska och oro.

Jag lovar , jag svär... Jag ber ... Jag fördriver min tid.

Jag tyder på god. Men jag känner inget inombords.

Sorg leder min väg fram mot slut... Där jag jagas ihäl.

Jag dör, jag lider. Jag lever och jag försvinner.

Vad är jag värd?

Gud han ler med den kärlek som han ser..

jag tror och jag ber för en lycka i guds händer.

Jag ser min kärlek försvinner och de blod som nu strykte mina händer.

Hon lämnas vid sidan av... Jag längtar till mina ord betyder de jag sa... Att offra allt jag har...Förlåt!

nu sitter jag och skriver med bläck som inte tas bort.

om nu det vore det värsta kan jag det bästa.

Genom mitt hjärta jag lagas i mina sorg.

Du måste stå för den du är men min närhet säger det är inte populärt.

Jag gör fel med de jag hör och inte lever i isär. Nu jag har problem med det här.

De itu klagas men smärta svär... Jag har gjort det mesta.

Jag betalar med blod av sin egen för att dela en från två vägar.

Jag hatar de jag älskar. Jag älskar det jag hatar.

Leva för att dö!

Blixten som inte vara... hur ska jag nu förklara.

Jag skäms för den jag är... Ords som sagda klarar vi ej av och splittras till tusen av en spegels natt. 7års olycka.

Lämnad av tröst. Tröst som lämnar. Bär till offer av en son. Kan jag ta hans plats. Skriker jag inombords.

Jag vill inte dö men jag kan bara inte leva!

min bön känns för jävels då jag inte kan ta mera tårar! förlåt!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rickard Eriksson med Poeter.se id #36288 innehar upphovsrätten